

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

5.nodaļa: Lielie uzkrājumi

168.

Individualitātes tīrie uzkrājumi var paskaidrot to, ko prāts pat nespēj iedomāties.

169.

Nopietnāk jāiedziļinās Absolūta un tā sinonīmu – Bezrobežības, Absolūtās Gudrības, Absolūtās Apziņas un Absolūtās Esamības jēgumā un pēc tam jāuzdod sev jautājums – vai tie ir sasniedzami? Tādēļ, kad runā par kosmisko saplūšanu, tā ir jāsaprot visā tās relativitātē, jo kas gan citādi notiks ar Bezrobežību? Dieva dzirksts vai Dievs mūsos, sirds tiekšanās iedarbības ietekmē var tik spēcīgi uzliesmot, ka apvienojies ar izplatījuma augstāko uguni, apgaismos mūs ar savu gaismu un izpaudīs mums visas mūsu uzkrātās garīgās bagātības jeb augstākās enerģijas – cēlā Jūtziņā. Bet šī apskaidrība notiek pilnīgā atbilstībā ar mūsu “Kausa” uzkrājumiem. Tādēļ ar katru jaunu mūsu pārveidošanās pakāpi, cilvēces katrā augstākā evolūcijas gadījumā, ar katru mūsu planētas nākošo apli arī šīs atklāsmes kļūs augstākas un lieliskākas. Un tā līdz bezrobežībai.

170.

Attīstītam cilvēkam nav nemaz tik grūti pazīt garus ar lieliem uzkrājumiem. Tā bagātai individualitātei vienmēr būs Sintēzes spējīgs prāts, turpretim garus ar mazu bagāžu var bieži sastapt starp šauriem speciālistiem. Gars ar uzkrājumu pilnu kausu viegli izpratīs lietu būtību. Tieši par viņiem var teikt, ka viņi bauda augļus, tajā pat laikā, kad citi pārskaita lapas, kas mainās katru rudenī.

Cilvēks jaunā iemiesojumā nes līdzti tos uzkrājumus, kurus var nosaukt par viņa raksturu vai tieksmēm. Tīri tehniskās un fiziskās spējas, protams, bieži vien ir atkarīgas no iedzimtības, kas arī ir karmiskas sekas. Gadās, ka Gars ar lieliem uzkrājumiem karmas dēļ, un pat ne tik daudz personīgās, kā grupas, vai pat veselas tautas karmas dēļ, nokļūst neatbilstošos apstākļos, tas ir viņa saņemtais ķermenis neatbilst viņa gara vērienam un tad tāda neatbilstība dažreiz izpaužas idiosinkrazācijās, kas izsauc apkārtējos neizpratni. Dažreiz pat bērnos var novērot dīvainas parādības, piemēram, beziemesla kļiedzienus vai raudas, to visu var izskaidrot ar neatbilstību starp garu un saņemto apvalku. Jo cilvēka apvalks tiek radīts ar cilvēces kolektīvajām pūlēm un, protams, vairākuma zemā līmeņa dēļ, var viegli saprast, cik grūti ir lielajiem gariem izpausties viņiem sagatavotajos ķermeņos. Lūk, kādēļ ir tik svarīgi visiem iespējamiem līdzekļiem celt kopīgo cilvēces līmeni, lai augstākie gari varētu izpausties pēc iespējas pilnos apmēros. Protams, šis apstāklis arī padara tik grūtu cilvēka patiesās vērtības izpazīšanu. Lūk, kādēļ mums ir tik nepieciešami auru uzņēmumi, kas parāda cilvēka īsto būtību. Tādas liecības daudzus piespiedīs padomāt un censties uz aktīvu savas cilts pases uzlabošanu. Jā, protams, karmas likums ir ļoti sarežģīts. Un ir jāklūst par Arhatu, lai būtu iespējams izsekot tā darbības. Jo, runājot pēc būtības, izņemot karmu nekas nepastāv. Visa būtība ir nebeidzama cēloņu un seku ķēde, pie kam pēdējās, savukārt, kļūst par cēloņiem nākošām sekām un tā ad infinitum. Cilvēks nobeidz savu karmu uz šīs planētas, lai

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

5.nodaļa: Lielie uzkrājumi

turpinātu to citās pasaulēs. Cilvēkam viena karmas cikla nobeigšanās iestājas tad, kad visi elementi vai enerģijas, kas ietilpst viņa būtņē, ir sasnieguši šai planētai nolemto pilnības stāvokli.

171.

Mūsu mācekļi ierodoties pēdējo reizi zemes virsū, pārdzīvo vientulības un nepiederības sajūtas. Tikai ar apziņu saprotam zemes vērtību, bet, ja gars savu lādīti jau sakravājis, nekas neliek atskatīties atpakaļ.

Liela ir zinātne par nāves neesamību.

172.

Tagad jautāsiet, kādēļ pēdējā inkarnācijā vajadzīga vientulība? No zemes viedokļa tas ļoti grūti izskaidrojams nosacījums, bet nemainīgs un vienkāršs, tiklīdz pārejat zemes esamības robežas. Pat tik vienkāršā gadījumā, kā tuvojoties piestātnei, var novērot līdzīgu parādību. Dzīve uz kuģa tiek pārtraukta, beidzies ceļš, pasažieri aizņemti ar jautājumu, kā nokļūt krastā, un nesenās kopējās darbošanās liekas, kā nebijušas. Cik daudzkārt spēcīgākas ir organisma izjūtas tuvojoties apstākļiem, kas viņu pilnīgi pārgrōza. Kā nojauta plūst tiekšanās norise (strāvojums) attiecībā uz pēdējās darbības izpausmes līdzekļiem.

173.

Acumirkļīgie ceļinieki – tā dēvē cilvēkus, kuri atzinuši, dižos ceļus. Tikai atzīstot šejienes ceļa īsumu, var izprast Bezrobežības varenumu un iemācīties gara pilnveidošanu. Nodrošinātība vispār neeksistē, un tās ilūzija ir vispostošākais rēgs. Bet nebalstoties fiziskajā pasaulē, vajag cienīt katru tās kripatiņu. Katra Uguns kustība lai atgādina spēku, kas notur līdzsvaru. Ja planētu līdzsvaru iekšējā Uguns, tad arī katrai būtnei būs balsts Sirds Ugunī.

174.

Kā gan sirds atskārtīs visu Esamības daiļumu, ja tā nebūs iedziļinājusies visos dzīves priekos un bēdās. Tā bieži pārļausot Dzīvju Grāmatu, sirds nodreb, bet arī ciešanu asara transmutējas pērlē. Jo ugunīgāka sirds, jo vairāk prieku un ciešanu. Ugunīgo Tiesību likums tiek kaldināts dzīvē. Augstākā Pavēle tiek izpildīta, - visas dzīves pakāpes veicot ar sirdi. Jaunrades impulsiem jānobriest sirdī, tāpēc katra dzīve dod savus sirds izstarojumus.

Ne jau izlīdzinātā eksistencē sirds piesātinās ar ugunīgo mīlestību.

175.

Vecajiem gariem, kas pieredzējuši daudzus iemiesojumus, stāvoklis pēc septiņiem gadiem būs diezgan grūts un sevišķi grūts tas būs pēc četrpadsmit gadiem. Pēc četrpadsmit gadiem psihiskā enerģija ir jau sākusi darboties. Gars jau ir atrāviens no

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

5.nodaļa: Lielie uzkrājumi

agrākajiem mūžiem, to nospiež jaunā nezināmā ceļa grūtums, neskaidri uztrauc uzkrātās kārtības, visa būtības tiecas atpakaļ, kur apziņas iespējamības bija lielas.

176.

Pareizi esat ievērojuši, ka vairums tuberkulozes gadījumu nav nekas cits kā plaušu centru aizdegšanās. Protams, tās ir uguns, ko uzkrājusi karma, bet kas, neapjēgtas un nepielietotas, var kļūt postošas.

177.

Garīga cīņa veicina asins pieplūdumu kājās un rokās. Ne jau fiziskā plānā notiek kauja, nevisniecīgie zemes spēki cīnās, bet daudzu mūžu pieredzes Spēki saradušies izlemt savu likteni! Līdzīgi negaidītiem burbuļiem briest kaujas atspoguļojumi uz zemes!

178.

Nervozas aizdusas bieži vien ceļas no "kausa" pārpildīšanas, to apzinīgi neizlietojot. Ar to pašu var sirgt arī bērni, parādot, ka iepriekšējā pieredze bijusi ievērojama. Tāpat balss rīkle, zobi un acis var atgādināt par uzkrājumu cīņu bez izpaušanās. Tāpat vajag vērst uzmanību uz tā saucamo diloni, kam tāpat par cēloni var būt kausa centrs.

Panacejas līdzeklis būs psihiskās enerģijas izkopšana.

179.

Redzam lemtus notikumus uz priekšu virzāties un parādamies klusas figūras, kas iet it kā ārpus dzīves, kaut gan Mēs vērtējam viņus pēc varoņdarba. Bet viņu dzīve norit starp kaut kādu aizeju un varoņdarbu, kas parādās kā dzirkstele tumsā. Sekojošie un agrākie notikumi norit pilnīgi nemanot. Tronim vai klostera celei un kurpnieka kaktam te nav nozīmes, agrāk uzkrātā aura ir šā pēdējā ceļa pavadone. Protams, viņa aug un it kā pārklāj ar ārkārtīgu jūtīgumu, bet viņas kādības vairs nemainās un jau pirmajos gados var atšķirt šos savādos īpatnējos bērnus, kuri nes gara izpausmes pasauli. Ļoti reti, gandrīz nekad viņi neaprobežojas ar vienu specialitāti. Tieši raksturīgs ir specialitātes trūkums, rokas it kā izstieptas pēc kausa. Pārskatot agrākās dzīves, var redzēt reliģijas, valstu, zinātnes, mākslas un mehānikas pārstāvjus, kas gaida un ir gatavi ceļam, gatavi aizceļot ik stundu bez nožēlas. Matērijas skaistuma pareizas novērtēšanas kombinācija līdz ar gatavību nodziļināties gara sasniegumos, ļauj varoņdarbam nogatavoties. Dzīves kņada vairs nepievelk un, protams, rodas apziņa, ka tālāk tā turpināties vairs nevar. Varoņdarbs mēdz būt vai nu samērā īslaicīgs vai momentāls. Nepieciešamība izpaust noteiktu darbību atnesta līdz no senseņiem laikiem, un cik vienkārši dzīves solis tiek sperts. Tāpat pats grūtākais ir apvienot sevī sajūsmu par matēriju un gara parādības. Un cik daudz lielisku meklējumu ir ticis aizturēts ar žēlošanos par matēriju vai ar garīgo nošķiršanos! Dažreiz gara radniecība ar matēriju ir viegli iedomājama, tad cēlonis meklējams agrākajās dzīvēs.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

5.nodaļa: Lielie uzkrājumi

Visizsmalcinātākais vientuļnieks, kas nolād pasaules skaistumu, aizver Vārtus savā priekšā. Tāpat zinātnieks, kas atstāj novārtā Avotu, atsakās no lidojuma iekarojumu valstī. Bērni sapratīs šo vienkāršo noteikumu, bet pieaugušie noraida kā muļķību. Tikai pa sevišķiem satiksmes ceļiem iespējams kustēties varoņdarba virzienā. Un gaidīt to, ko gars ieskata un zina atkarībā no laika, ir tik sāpīgi, it kā laiks būtu apstājies un kāds ugunsgrēks būtu iznīcinājis sakrātās bagātības.

Patiesi, Kristus ir sacījis: “Nezināt ne dienu, ne stundu.” Viņš deva arī citu formulu, sacīdams: “Mans Dievs, Mans Dievs, kāpēc Tu mani esi atstājis?” saprotot ar to gara zināšanu, jo pēdējā momentā iegrimstam it kā bezgaisa telpā – tā mēdz būt pirms zemes loka nobeigšanas, lai tūdaļ pat uzliesmotu visās uzkrājumu ugunīs. Ar pagātnes apziņas aizturēšanu rodas lēciens pār bezdibeni.

180.

Varoņi zina, ka viņu zemes dzīve var pārtrūkt jebkurā mirklī, bet šī zināšana nevājina spriegumu. Viņi zina, ka viņi turpinās varoņdarbu jebkurā stāvoklī. Nekas nekavēs viņu gribu izpausties visās sfērās.

181.

Garam, lai tas kļūtu ugunīgi lēnprātīgs, ir jārūdās gadu tūkstošiem un jādzīvo pastāvīgā varoņdarbā. Tā veidojas pēdējā likme planētas labad, un šajā varenajā Kaujā Mēs parādām Savu Spēku. Tāpēc Mūsu lēnprātība ir tik ugunīga. Ugunīgam garam nav viegli pierādīt lēnprātību. Ugunīgs gars ir kā kalve, kā liesmojoša lāpa, un uz pēdējās pakāpes viņa tiesa ir atteikšanās un pašai dziedzība. Tādēļ pēdējā dzīve uz Zemes ir tik smaga. Katrs sliexsnis ir grūta pakāpe. Tā Mēs kaļam vareno nākotni.

182.

Arhatam jaunais nevar būt jauns. Viņa acu priekša tik daudz kas iemiesojies. Pamācoši redzēt, ka dažādos laikmetos tās pašas zināšanas un atklājumi nevien tikuši savādāk nosaukti, bet arī dzīvē ieviesušies gluži pretēji. Tādējādi izskaidrojamas daudzas valodas (vārdiskas) pretrunas.

183.

Kad cilvēks veic savu dzīves ceļu apzinoties, ka eksistences mērķis iepriekš nolemts, tad Kosmiskais Saprāts ir pasniedzis viņam savu staru. Staigāšana pa zemi apziņā, ka uzdotais ir garā saglabāts, tuvina par tūkstošiem gadu. Karmas norise ir kosmiski lieliska. Kosmosa būtība nostiprina prieku cilvēka sirdī, Kosmosa sirdī un Arhata sirdī.

184.

Var ievērot, kā apvienojas labākie gari, lai pēc tam satiktos darba līdumā. Ļoti uzmanīgi jāiedziļinās dažādu kādību uzkrājumos, šajā secībā var atrast pasaules celtniecības līnijas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

5.nodaļa: Lielie uzkrājumi

185.

Cik aplami cilvēki iztēlojas pat ļoti plaši pazīstamu darbinieku iepriekšējās dzīves. Cilvēki domā, ka visās dzīvēs šiem Augstākajiem Gariem bijuši īpaši izcili apstākļi. Viņi it kā nav cietuši, nav jutuši trūkumu, nav tikuši vajāti, kas patiesībā ir noticis tik bieži.

Cilvēki nespēj iztēloties, ka lielie domātāji kā Platons, Pitagors vai Anaksagors eksistēja kā zemes iemītnieki. Jāiemācās saprast, ka no visu jūtu gammas nevar izvairīties pat visaugstākais darbinieks. Izzināšanas uguns uzliesmo jo spilgtāk, jo augstāks ir nozīmētais ceļš.

Nevajag domāt, ka verdzībā pārdotais Platons nesajuta visus tos grūtumus, kas saistās ar šādu stāvokli. Viņš panesa šo stāvokli varonīgi, bet sirds juta visu šīs pārestības rūgtumu. Tieši tādēļ viņš varēja tā runāt par pilnīgu valsts iekārtu. Izraidītais Pitagors lielā trūkumā juta visus miesīgos pazemojumus, bet šāds pārbaudes akmens nepiespieda viņu atkāpties. Tāpat arī Anaksagors, kuram viss tika laupīts, pat šādā ērkšķu ceļā spēja gatavot ērkšķaino diženuma vainagu.

Jāsalīdzina daudzas dzīves, lai ieraudzītu, kā mirdz likteņa sitienos iedegtās ugunis.

186.

Lai piedalītos kosmiskajā celtniecībā, ir nepieciešami pazīt kosmiskos likumus un darboties pilnīgā saskaņā ar tiem, pretējā gadījumā bojāeja neizbēgama. Patiesām, darbojoties saskaņā ar kosmiskajiem likumiem, cilvēks kļūst par radītāju. Viņš ir sava likteņa un savā kolektīvā – arī planētas likteņa radītājs. Visi Kosma spēki un enerģijas atklājas cilvēkam vienīgi tad, ja viņš ir spēcīgi augstāko enerģiju uzkrājumi un bezrobežīga augšupejas spēja. Padomājiet par to kosmisko spēku neaptveramo varenību, kuri darbojas ap mums.

187.

Patiesi, svētīgi tie, kas neredzot tic, jo tas nozīmē, ka viņu gars to ticību atnesis līdzī no agrākām dzīvēm, un viņu sasniegumu kauss tuvojas galējās pilnības pakāpei.

188.

Varoņdarba viscildenākā iezīme ir pašai dziedzība. Protams, šis kosmiskais jēdziens jāsaprot visā tā krāšņumā. Ne vien kaujas laukā garu vainago pašai dziedzības spēks. Noiet dzīves ceļu strauji, noiet visas dzīves kā pa stīgu; pāriet visus bezdibeņus ar dziesmām spēj tikai pašai dziedzīgs gars. Ugunīgajā trauksmē top visas konstrukcijas, atbilstīgi savam kosmiskajam uzdevumam. Izsekosim varoņgara dzīvi. Jau no mazotnes gars pazīst Augstāko Vadītāju. Sakramentālais Sargātājs top par dzīves daļu. Fiziskās un garīgās priekšrocības neaptumšo apziņu. Pašizglītība ir sintēzes ietekmēta. Sava pārākuma apziņa ir iedvesusi garam tvirtumu un iecietību pret savu vidi. Visi talanti izpaudās, apgārojot mantīgos un nemantīgos, meklētājus un apskaidrotos. Gara varonis pazina Augstāko Aizstāvi, tāpēc spēja iedvest spēku

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

5.nodaļa: Lielie uzkrājumi

citiem. Augstākais likums virzīja uz Stūri, un redzami – neredzami viņš kļuva par ugunīgo varoni. Tā gāja varena 'Tuksneša Lauva'. Tā nostiprinājās cildenais pašreizējais likums. Tiekšanās uz augstāko vareno sadarbību deva tiešu kontaktu ar kosmiskajiem spēkiem un Augstāko Ugunīgo Brālību. Šī tiešā saite tika dota tikai Augstākajā Uzdevumā. Ja dzīves biežokņos gars zina virzienu, tad, patiesi, pasaules harmonizējas. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli pierādīsim patiesās pašreizējās izpratni.

189.

Katram Skolotājam savās iepriekšējās dzīvēs ir nācies izlemt – vai nu Viņš grib aiziet uz tālajām pasaulēm, vai palikt pie daudz cietušās Zemes? Tādam lēmumam bija vajadzīga liela samērība, un katrs apliecināja savu izvēli palikt ar nelaimīgajiem. Mēs atļaujamies vienīgi izzinošus lidojumus. Tikai retos gadījumos atļaujamies ilgstoši palikt uz citām planētām. Bet arī šādas prombūtnes nav atrašanās, gluži otrādi, tā kā vērpums sašķetina kopā pavedienus. Tā, dibināta uz samērību un uzticību Brālība ir nesatricināma.

190.

Psihiskās enerģijas saglabāšana nepieciešama lielajam Kalpojuma. Cilvēki aizmirst, ka Lielais Kalpojums ir daudzveidīgs. Nemiet Skolotāju Zemes dzīves un vērsiet uzmanību uz sevišķo samērību. Runāju tieši par tām Skolotāju zemes dzīvēm, kad Viņi nezināja par savām iepriekšējām dzīvēm.

Tāpat daudzos gadsimtos Skolotāji pildīja grūtus uzdevumus. Katram no Viņiem bija sava personīgā dzīve ar visām vietējām parašām. Iekšējā būtība nereti sacēlās pret aplamajām paliekām, bet uzdevuma izpildei vajadzēja pielietot augstāko samērības mēru.

191.

U. zina iemiejumu nosacījumu daudzveidību. Domātājs sacīja: "Reiz liels tautas vadonis pēc lieliskas runas sāka kaut ko meklēt pa zemi. Izrādījās, ka runas laikā viņam no pirksta bija nokritis mazs sudraba gredzentiņš. Apkārtējie smaidīja un deva padomu izbeigt meklēt tādu niecīgu priekšmetu. Bet vadonis sacīja: "Jūs nezināt šī gredzentiņa izcelšanos. Varbūt runa tika teikta viņa dēļ."

Tā mēdz būt arī iemiesojoties. Cilvēki atgriežas, lai atrastu mazo pazaudēto gredzenu, bet viņiem tas ir pilns nozīmības. Ļaudis nespēj saprast, kādēļ lielus iemiesojumus dažreiz nomaina ir kā neievērojami iemiesojumi. Bet kas zina, cik vērtīgs priekšmets jāatrod grūtajā ceļā? Pilnveidošanās nomainu virknē bieži vajadzīgs no skata mazs, bet lielas vērtības akmens.

Iemiesojumu daudzveidība parāda, ka noris svarīgs augšupejas darbs.

Ne bieži Mēs izpaužam iemiesojumus – tam daudz iemeslu. Cilvēku vairums neiztur šādas zināšanas. Daudz kas viņiem liekas nepārliciešs, viņi nesapratīs, kādēļ vieni dzīvēs satiekas bieži, bet ir arī satikšanās pēc gadu tūkstošiem un tomēr tuvība pastāv

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

5.nodaļa: Lielie uzkrājumi

visā savā spēkā. Bet cilvēki aizmirst, ka bez tiešas tuvības, var būt arī atradumi, kas saistīti ar citām jūtām. Var arī nebūt tuvs, bet just sevišķu cieņu un ļoti augsti novērtēt viņa spējas vai draudzību.

Jāsaprot, ka cilvēkus tuvina vibrācijas un sevišķi uzmanīgi jānovēro tādas pievilksmes vai atgrūsmes. Par to ir daudz rakstīts, bet pārāk maz tiek pielietots dzīvē. Galvenais, nemērīsim lielo un mazo zemes mēriem. Bieži vien mazs graudiņš ir vajadzīgāks nekā vesela siena kaudze.

Mācīsimies priecāties par katru pilnveidošanos, tā tuvina Brālībai.

192.

Jogas augstākais sasniegums ir Dangmas acs atvēršanās; un tas nav tas, ko mēs saucam par gaišredzību, bet gan jūtzinības atmošanās, kas nav sasniedzama ne ar kādām pranajām, bet kas ir tūkstošgadīgu uzkrājumu nepārtrauktās garīgas tiekšanās un pašai dziedzīgu dzīvju sekas; sekas, kuras vissmalkāko enerģiju veidā nogulsņējušās "Kausā". Un tieši uz uzkrāto enerģiju atmodināšanu un jaunu uzkrājumu iegūšanu jātiecas katram īstam okultistam.

193.

No seniem laikiem Kausa simbols bijis Kalpošanas apliecinājums. Kausā sakrāj Augstāko Spēku balvas. No Kausa dod. Kausa simbols vienmēr nozīmējis pašai dziedzību. Kausa Nesējs ir Varoņdarba Nesējs. Katru cildenu rīcību var apzīmēt ar Kausa Simbolu. It viss viscildenākais cilvēces labā, prasa šo zīmi. Grāla Kausis un tā Sirds Kausis, kurš atdevis sevi Lielajai Kalpošanai, ir pats Kosmiskākais Magnets. Šinī varenajā simbolā atspoguļojas Kosma Sirds. Visus gara varoņu tēlus var attēlot kā Kausa nesējus. Viss Pasaules Visums atspoguļojas ugunīga gara Kausā. Jo Kausis ietver sevī visus mūžsenos uzkrājumus, kas krājušies ap gara graudu. Kausa apstiprinājums jāpieņem ikdienas dzīvē kā cildens simbols. Kā bērns, tā arī jauniešus vajag pieradināt domāt par Kausu. Ir jāsaprot Kausa cildenā simbola lielā daudzveidība.

194.

Pat Lielie Darbinieki katrā savā iemiesojumā izpauž dažādas īpašības. Novērojot veselu iemiesojumu virkni var pārliecināties par uzkrājumu pārļu virteni. Pie tam sevišķi pamācoši uzzināt, cik daudzveidīgas secības. Nedrīkst domāt, ka kādības uzkrājas zemes izpratnē un katrs iemiesojums ir iepriekšējā turpinājums, - evolūcijas likums savos metos ir daudz plašāks. No pārzemes virsotnēm redzamāk, kā jāpilnveidojas garam. Nav pretrunas tai apstākļi, ka gars iegūst jaunas šķautnes pārzemes sfērā.

Bet ne tikai iemiesojumos rodas dažādi uzkrājumi, pat vienā zemes dzīvē var novērot tieksmju un vēlmju nomaļņu. To var izsaukt involūcija un cilvēks atkrīt mežonībā un trulumā. Bet pašreiz runāju ne par tādām drūmām parādībām, otrādi, jāatzīmē, cik daudz cilvēks var uzkrāt vienas zemes dzīves laikā. Mācīties var bezrobežīgi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

5.nodaļa: Lielie uzkrājumi

Augošās apziņas impulss pasacīs, cik daudzveidīgi var meklēt. Šādos meklējumos arī Mēs palīdzam.

Mēs liekam pievērst vērību jaunai grāmatai. Mēs iedvesmojam derīgus sarunu pagriezienus. Mēs sūtīsim domu par jauniem atklājumiem. Mēs nemanot brīdināsim par kaitīgiem maldiem. Prieks ir sniegt palīdzību nemanot. Mēs atzinīgi novērtējam, kad cīnītāji droši atvairā tumsas triecienus. Lai cilvēki dažreiz atceras, kā viņus dažreiz pamācīja Smalkajā Pasaulē. Kā viņiem tuvojās Gaišās Būtnes un apziņas augsme ļāva tuvoties šiem audzinātājiem. Tas pats notiek zemes dzīvē.

D. dažreiz apgalvoja skolniekiem, ka Viņš sevī jūt divas dzīves, - vienu gaišu un otru tumšu, bet gaišā ir vadonis uz augstākām pasaulēm. "Gaišā dzīve vienmēr ir nomodā – paaicini to un tā atsauksies."

195.

Vai iespējams pārvarēt sfēru spriegumu nenorūdot pacietību, kas gūta daudzu mūžu pieredzē?

196.

Starp Kosmā pastāvošajiem sakramentiem jāatzīmē dzīvju nomainīšanās sakraments. Šo dzīvju ritms ir tikpat atšķirīgs kā Monādas ritms. Daži domā, ka daudzas dzīves jānodzīvo pilīs; citi domā, ka varoņdarbam vajadzīga kavalērija; trešie domā, ka vajadzīga slava; ceturtie domā, ka vajadzīga gara un miesas plosīšana, un tā līdz bezgalībai. Bet Mēs sacīsim – vajadzīgs gara sasniegums. Un šī ugunīgā kādība apgūstama vienīgi ar sirds iekšējo Uguni. Pareizi sacīts, ka pamatā ir sirds norises. Sirds izpratne arī apstiprina vareno būtību. Tāpēc sirds magnetisms ir tik spēcīgs. Jo būtiskais dzīvo visā potencialitātē. Zināmā gadu ciklā potenciāls izpaužas vienā darbības veidā, citā ciklā izpaužas citas darbības – tādējādi vienā dzīvē norisinās vesela darbību pasaule. Atcerēsimies, cik daudzas gaismu nesējas darbības piepilda Dzīves Grāmatas rekordus. Ņemsim vērā katru Gaismas parādību, ir īpaši jāapzinās tās varenās enerģijas, kas piepilda dabu (būtību) uz cildenās pakāpes.

197.

Nav domājams, ka pagājušās dzīvēs Jūs būtu bijuši tālu no Gaismas Mācības. Ja šīs saites jau nebūtu bijis, Jūs tā nebūtu iedegušies Mācībai. Saite tiek kaldināta ne jau vienā stundā vai vienā dzīvē vien, bet gan daudzos gadu tūkstošos Daudzu mūžu un izcila saite ar Lielajiem Skolotājiem, protams, ir ļoti reta parādība, bet pastāv daudzas tuvības pakāpes, un vienīgi pats cilvēks noteic savu tagadējo un nākamo tuvību. Kosmiskajām tiesībām arī šeit milzīga nozīme, bet cilvēka griba var pat šīs tiesības nonievāt un attālināt tuvošanās iespējas uz neskaitāmiem gadu tūkstošiem.

198.

Protams, personības nozīme cilvēka attīstībā ir neatkarīga, tā ir visas evolūcijas pamats, jo tikai šī parādība dažādos savienojumos un mūžīgi mainīgos apstākļos dod

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

5.nodaļa: Lielie uzkrājumi

mums iespēju attīstīt, izsmalcināt un saskaņot visas mūsu enerģijas jeb principus pateicoties mūsu nervu centru darbībai. Tā ceturtajam principam piekrīt milzīga loma, jo viņā slēpjas vēlēšanās, šis dzīvības stimuls, kas sekmīgi iziedams cauri dzīves kalvei, transmutējas bezgalīgā ugunīgā tieksmē vai gribā, bez kurām nav virzīšanās augšup un nav arī radīšanas. Tādēļ vērtēsim augstu ikkatru mūsu zemes izpausmi, kura dod mums iespēju kaut ko uzlabot, ar kaut ko papildināt mūsu uzkrājumu kausu, kas mums uzkrāj Amritu.

199.

Mācības pēctecība, tāpat kā magnētiskā pola ugunīgo manifestāciju nostiprināšana un augstāko likumu realizēšana, var tikt uzticēta vienīgi ugunīgam garam, kas saistīts ar Hierarhiju gadu tūkstošiem. Tūkstošiem gadu ilgst augsta sprieguma ugunīgā daba. Tūkstošiem gadu kaldinās apvienotā apziņa. Tūkstošiem gadu tiek cirsts vienbūtīgais ceļš. Gadu tūkstošiem saliedējas sirdis vienvienīgā Dižajā Kalpojumā. Negrozāms ir Kosmiskais likums, un jāsaprot, ka mantojamību apstiprina mūži. Ir daudzi, kas mēģina piesavināties šīs cildenās tiesības, bet Kosmiskās Tiesības pieder Ugunīgās Pasaules jaunradītajam. Tādēļ cilvēcei jāšķīsta apziņa, lai saprastu pēctecības cildenās tiesības.